

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

נח

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק ג
(תרגום הפשי)

יוצא לאור על ידי
„מכון לוי יצחק“
כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה
שנת שבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשוח

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" ליאורה עדנה מארייאשא תחי' דרואין
ליום הולדתה השני לאויוש"ט, ביום ה' תשרי ה'תשפ"ה

ולזכות

אחי' החייל ב"צבאות השם" שלום שמואל שי' דרואין

*

נדפס ע"י

הוריהם

הרה"ת ר' לוי פינחס וזוגתו מרת חי' מושקא שיחיו דרואין

זקניהם

הרה"ת ר' מיכאל אהרן וזוגתו מרת אילנה אסתר ריבה שיחיו דרואין
הרה"ת ר' מרדכי גרשון וזוגתו מרת חנה שיחיו חיימסון

הי שותף בהפצת עיניי "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
<http://www.torah4blind.org>
To DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:
<http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל

הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלילה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הנדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלות קהילות בשבת,

בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב. במבט שטחי על המאורע של דור הפלגה אין רואים כל כך בכירור במה התבטא החטא של בניית עיר ומגדל, ועד כדי כך היה זה נגד רצון הקב"ה עד שהיתה השתדלות מיוחדת לא להניח לרצונם לבוא לידי ביצוע.

התורה מספרת שרצו לבנות עיר ומגדל במטרה של "ונעשה לנו שם". הם חששו פן יפוצו על פני תבל כולה, ולכן רצו לבנות עיר בה ידורו יחדיו, וכן לבנות מגדל גבוה שלפי המבואר במפרשים מטרת המגדל הן: א) כדי שגם מרחוק יוכלו להבחין ולראות שבמקום זה נמצאת עיר; ב) כדי שעל המגדל יהיו שומרים שישמרו שלא יכנס שונא לעיר.

כאמור, אין נראה בזה לכאורה כל חטא. אלא מה? – כאשר מתאספים בני אדם יחד לבנות עיר כשהמטרה היחידה היא להנציח את שמם, "ונעשה לנו שם"³, מבלי שיהיה להם בזה מטרה נעלית יותר, מלבד הנצחת שמם הם – הרי מלבד עצם הפגם שחושבים רק על עצמם בלי שום תוכן נעלה יותר בחיים⁴; הנה, כאשר זו היא המטרה היחידה, אין בוררים באמצעים שעל ידם יגשימו אותה מטרה, ועלולים להשתמש באמצעים שהם היפוכם של צדק ויושר.

בפרט שזה היה לאחר המבול, שלפני המבול הבהיר⁵ נח מראש את סיבת בוא המבול: עקב התנהגות בלתי רצויה של אנשי אותו הדור; היו צריכים ניצולי המבול לדאוג לתיקון המצב הרוחני, על ידי שיכניסו תוכן

א. כנהוג בכל פעם בהזדמנות כזו, פותחים בענין מן התורה שקוראים בשבוע זה. שהרי תורה והוראותיה נצחיות הן! – בכל דור ודור, בכל זמן ובכל מקום; וזוהו עצמו שבכל שבוע קוראים פרשה אחרת בתורה מוכח שמרומז בפרשת השבוע ויש בה הוראות בנוגע למאורעות המתרחשים באותו שבוע בו נקראת פרשה זו¹.

בסיום פרשתנו (נח) מסופר, שאנשים אשר חיו לאחר המבול בנו עיר ומגדל, מחשש: "פן נפוץ על פני כל הארץ", בעיני ה' לא מצא הדבר חן והוא הפר עצתם לבנות העיר עם המגדל.

לכאורה אינו מובן: לשם מה התורה מספרת זאת לנו – מה אנו יכולים ללמוד עתה ממאורע זה? כיון שהתורה מספרת זאת, ועוד באריכות כזו ובפירוט כזה – בעוד שדינים רבים נכתבו בתורה רק ברמז – בעל כרחנו, שבסיפור זה ישנה הוראה עמוקה לכל הדורות: לאבותינו בדורות שחלפו, לנו בדור זה ולבנינו ובני בנינו בדורות הבאים.

ההוראה ממאורע זה לדורנו:

בהתבונן, מתי ובאיזה מצב אירע הדבר – זה קרה לאחר שהיה המבול, ממנו ניצלו רק חלק מהאנשים – רואים מיד את הדמיון לדורנו זה. וזוהי ההוראה לזמננו:

לאחר ה"מבול" לפני שנים מעטות, שהכחיד מיליוני יהודים ורק חלק מהיהודים שליט"א ניצול, צריכה עתה שארית הפליטה ללמוד ולהזהר מלהתנהג ח"ו כשארית הפליטה של המבול ההוא. ובכך גם למנוע את התוצאות הלא-טובות שבאו בשל כך.

(3) ראה זח"א כה, ב. תוי"א ס"פ נח. תורת חיים ד"ה ויהי כל הארץ.

(4) ראה מו"נ ח"ג פ"ג. עבוה"ק חלק התכלית בתחלתו. פרדס שער כ"ד פ"י. עיקרים מ"ג פ"א. משנה סוף קדושין. לקו"ת פ' ראה סד"ה ושמותי כדכוד (השני). קונטרס ב' ניסן ה'תש"ח. שיחת ליל שמחת התשכ"ג.
(5) סנהדרין קת, סע"א.

(1) ראה תניא פ"ו. קו"א סימן ה.

מכל השונאים, לא רק מאויב גלוי אלא גם מאויב גסתר⁹.

וכשמתנהגים כן זוכים לשני דברים: ראשית מקבלים את עיקר השכר, שמקיימים את רצון הקב"ה בהצלחה גדולה בבנין העיר ומגדל דקדושה, ונוסף על כך תוספת-שכר של "ונעשה לנו שם", ששם של אלו שעסקו בזה מונצח בדברי הימים של היהדות ושל התורה, הצדק והיושר; כשנוזכר לעד הסיוע של פלוני ופלוני בבניית העיר ומגדל הנצחי.

ה. יש להשתדל בבניית ישיבות בהן מחנכים ילדים ללמוד תורה ולהפיץ תורה בכל העולם. הרי הישיבות הם מגדל העיר, ויש להשתדל להגדיל ולהרחיב את הישיבות שיוכלו לפתוח מחלקות נוספות ולקלוט יותר תלמידים. וכאמור לעיל, שעל ידי בניית מגדל דקדושה זוכים גם לשכר העיקרי, שממלאים בזה את רצון העליון, וכן לשכר הטפל, שהדבר מסייע גם שיצליחו בעניינים האישיים שיהיו בהצלחה, וגם נזכרים לעד בדברי ימי היהדות, שהיא ההסטוריה הנצחית.

יתן הקב"ה הצלחה בבנין הישיבות "כמה פעמים ככה", ולפעם הבאה כשיתאספו לצורך זה לא יחשבו בדבר כסוי הגרעון, כי אם על הגדלת המגדל יותר ויותר. ושיתן הקב"ה שתהיה הצלחה בענין זה וגם בעניינים הפרטיים.

(משיחה לעסקני ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, ה' פ' נח תש"כ)

1. בענין הדורות מנח עד אברהם (המנויים בפרשת נח) נאמר במשנה¹⁰: "עשרה דורות מנח עד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין ובאין, עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר כלם".

נעלה יותר בחייהם, ועל כך לא נתנו את דעתם כלל, ותחת זאת חיפשו, ניצולי המבול, רק אמצעי על ידו יוכלו להנצח את שם בדברי הימים.

בזה התבטא הטאם ומשום כך לא נראה הדבר בעיני הקב"ה.

ג. ההוראה מכך ברורה:

כאשר ניצולים ממבול צריכים לכל לראש להזהר ולהשמר שלא יחזור על עצמו ח"ו אותו המצב שהביא את המבול, וש"לא תקום פעמיים צרה" ח"ו. ואת זאת שוללים לא ע"י שבונים עיר ומגדל בלבד, מבלי שיהיה בזה תוכן אחר מאשר זה שהעיר והמגדל יהיו גדולים יותר וגבוהים יותר. לא על ידי גישה כזו משפרים את המצב, כי בכדי שהעיר והמגדל יהיה להם קיום חייבים להכניס בזה תוכן נעלה יותר, שאז נבנית העיר בהצלחה וגם הדברים המפריעים לעיר הופכים ומסייעים לה.

ד. יש עיר ומגדל של קדושה⁶: כזו שנקראת "עיר אלוקינו", עיר שיש בה תוכן של קדושה ואלקות, לעיר זו יש צורך ב"מגדל": בית כנסת ובית מדרש, המהווים את מגדל העיר, וכנפסק בהלכה שבנין בית הכנסת צריך להיות גבוה מכל בתי העיר⁷.

במילים ברורות יותר: יש לבנות בעיר מקומות לתפילה ולתורה, שהם בתי כנסיות, בתי מדרשות וישיבות; בהם צריך להשקיע את עיקר הכוחות ורוב המרץ שיהיו גדולים ביותר וגבוהים ביותר, שכן הם מהווים את מגדל העיר, שעליו נאמר⁸ "מגדל עזו שם הוי' בו ירוץ צדיק ונשגב", ומגדל זה שומר

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת אי"א

ר' מנחם מענדל ע"ה

בן הרה"ח הרה"ת ר' אלחנן דובער הי"ד

מאראזאוו

מקושר לכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו מה"מ

נולד בעיר ליובאוויטש

זכה לגור ולקבל קירובים

בבית כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ בעיר רוסטוב

למד מתוך מסירת נפש בישיבת תו"ת במחתרת

שימש כשו"ב

הי' ממייסדי ושימש בתור מנהל ומשפיע

במתיבתא ובית מדרש במוסד חינוך אהלי תורה

וזכה להשפיע לאלפי תלמידים

בהתוועדויות הרבות

הכניס רוח חסידית ושמחה לרבים משומעיו

גידל משפחתו לחסידות ולהתקשרות

והרבה מהם שלוחים בכל קצוי תבל

נפטר בשיבה טובה ר"ח שבט ה'תשע"ח

ת. נ. צ. ב. ה.

(מנוסח המצבה)

*

נדפס ע"י משפחתו שיחי

(6) ראה לקו"ת לג"פ ס"פ נת. ד"ה והי' הנשאר בציון, י"ג תשרי תרצ"א (ספר המאמרים - קונטרסים - ע' 278).
(7) שבת י"א, א. שו"ע או"ח ס' ק"ג סעי' ב'.
(8) משלי י"ח, יו"ד. וראה לקו"ת לג"פ ס"פ נת.

(9) ראה ד"ה אני חומה, י"ט כסלו תרצ"ב (ספר המאמרים - קונטרסים - ע' 422).
(10) אבות פ"ה מ"ב.

וצריך ביאור: מה פירוש הדבר שאברהם קיבל את שכר כל העשרה דורות? והרי היו "מכעיסין ובאין", ואיזה שכר הגיע להם אותו קיבל אברהם?

באותה משנה לפני כן, נאמר: "עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע וכו' עד שהביא עליהם את מי המבול". וכאן, בעשרה דורות אלו אין המשנה מסיימת שנה קיבל שכר כולם; ומובן הדבר בפשטות: כיון שכל העשרה דורות מאדם עד נח "היו מכעיסין ובאין", לא הגיע להם כל שכר. אלא שאם כן תגדל התמיהה: מדוע בעשרה דורות אלו שמנה עד אברהם, שגם הם הכעיסו לפני הקב"ה, מסיימת המשנה שאברהם אבינו קיבל שכר דורות אלו?

ויובן בהקדים החילוק בין דור המבול – שסיים וכלל בתוכו את עשרת הדורות שמאדם עד נח (שלכן המבול מחק גם את חטאי תשעת הדורות הקודמים) – ובין דור הפלגה שסיים וכלל בתוכו כל העשרה דורות מנח עד אברהם.

בעונשי דור המבול ודור הפלגה מצינו שני הפכים: לגבי העונש בעולם הזה היה עונשם של דור המבול גדול משל דור הפלגה¹¹ – דור המבול הושמד לגמרי מן העולם, וימח את כל היקום, ודור הפלגה רק נפוץ על פני העולם, "ויפץ ה' אותם וגו'"; לעומת זאת, באשר לעונשים בעולם הבא, דבר פשוט הוא שדור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא¹², ואילו לגבי דור המבול הדעות חלוקות: במשנה נאמר¹³, וכך גם יש דעה בוזהר, ש"אין להם חלק לעולם הבא". אבל ישנה דעה נוספת בוזהר¹⁴ שיש להם חלק לעולם הבא. ואינו מובן ההבדל ועד כדי ניגוד בין עונשם בעולם הזה ובעולם הבא.

ז. "לפי חילוק הפגם – חילוק העונש"¹⁵. ההבדל בין חטא ופגם דור המבול וחטא ופגם של דור הפלגה מבואר בדברי רז"ל, ועל פי זה יבואר גם ההבדל בעונשיהם: דור הפלגה חטא בכך ש"פשטו יד בעיקר להלחם בו"¹⁶, הם רצו להלחם כביכול בהקב"ה, אף על פי כן לא נאבדו מן העולם, כי אם נפוצו, מפני שנהגו בעניני העולם, בינם לבין עצמם, באהבה ורעות, כמ"ש בהם "שפה אחת ודברים אחדים"; לעומתם בני דור המבול, אף ש"לא פשטו יד בעיקר", כיון, שהיו גזלנים¹⁷ והיו מריבות ביניהם, על כן נמחו ונאבדו מן העולם.

לפי זה גם יובן מה שבעולם הזה היה עונש דור המבול גדול יותר משל דור הפלגה, לפי שדור המבול חטא בעיקר בחטאים של "בין אדם לחברו": גניבה, גזילה וכו', שמשבשים את סדרי ההנהגה שקבע הקב"ה בעולם הזה, לכן גם עונשם היה גדול בעולם הזה; אבל חטאי דור הפלגה היו בעיקר "בין אדם למקום", לכן גם עונשם ברוחניות היה גדול משל דור המבול, שדור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא לכל הדיעות ולגבי דור המבול ישנה דיעה שיש להם חלק לעולם הבא.

אף שבאמת חטא שבין אדם למקום נוגע גם בעולם הזה, כי בריאת העולם הרי היתה בשביל התורה, "בראשית – בשביל התורה שנקראת ראשית"¹⁸ ו"אם בחוקתי תלכו" כשמתנהגים כרצון הקב"ה, הרי מקבלים גם גשמיות בעולם הזה, "ונתתי גשמיכם בעתם וגו'"; וכך גם החטאים שבין אדם לחברו נוגעים גם בעולם הבא, ברוחניות – שהרי גם הם מצוות התורה – מ"מ הענינים שבין אדם לחברו נוגעים בגלוי יותר לעולם הזה

(15) תניא ספכ"ד.

(16) רש"י בראשית יא, ט. סנהדרין קט, א. בר"פ ל"ח, ו.

(17) רש"י שם, סנהדרין קה, א. בר"פ שם.

(18) אותיות דרע"ק, סדר רבה דבראשית ה. רש"י

ורמב"ן בראשית א, א. וראה בר"פ פ"א, ויק"ר פל"ו.

להזמן דקידוש לבנה – שמצינו בזה חילוקי מנהגים: אחר ג' ימים למולד¹⁰, אחר ז' ימים למולד¹¹, ובמוצאי שבת¹², "אם ליל מוצאי שבת הוא קודם ל' בחודש... אבל אם הוא אח"כ אין ממתניין עד מוצאי שבת, שמא יהיו ב' לילות או ג' או ד' עננים ולא יראו הלבנה ויעבור הזמן"¹³, ובפרט במדינות שרגיל יותר שהשמים מכוסים בעננים, ובפרט בימות החורף¹⁴ – ונהרא נהרא ופשטי, ובכל מקום ומקום לפי ענינו (ובמקום שיש שאלה וספק יעשו כהוראת רב מורה-הוראה שעל אתר).

ועוד ועיקר – קידוש לבנה מתוך כוונה מיוחדת למהר ולזרוז ולפעול תיכף ומיד ביאת דוד מלכא משיחא, ע"י ההוספה בדרישה ובקשה על הגאולה, כסיום וחותם קידוש לבנה: "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן".

(משיחות ש"פ נח, ד' מרחשון תשנ"ב)

(10) ראה ט"ז שם סק"ג.

(11) שו"ע שם ס"ד. ובסידור אדה"ז "נפ"י הקבלה אין לקדש הלבנה עד אחר ז' ימים למולד" (וראה בארוכה הגהות כ"ק אדנ"ע (בסידור תורה אור רמב, א"ב. ובסידור עם דא"ח שכא, א"ב). שער הכולל פל"ג ס"ב. וש"ג).

(12) שו"ע שם ס"ב.

(13) רמ"א שם.

(14) ראה הגהות כ"ק אדנ"ע ושער הכולל שם, שמטעם זה לא הי' הצ"צ מקפיד (בימות החורף) להמתין עד אחר ז' ימים. אבל פשוט שחילוק בזה באם דרים במדינה ש(כו"כ מ)חדשי החורף אינם מעוננים.

עשירות שנים, יותר מארבעים שנה שנתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע².

ועאכו"כ בשנה זו – ה'תשנ"ב – שהר"ת שלה (לאחרי ובהוספה לשנה שלפני, ה'תנש"א, ה' תהא שנת נפלאות אראנו) "הי' תהא שנת נפלאות בה", ו"נפלאות בכל", "בכל מכל כל"³ (בגמטריא "קבץ"⁴), שכולל כל הענינים כולם (נוסף לכך שהאות ב' היא אות השימוש לכל הענינים), ולכל לראש ובעיקר ה"נפלאות" דהגאולה האמיתית והשלימה, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁵. . הרי בודאי ובודאי שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, ועכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו!

* * *

כשעושים חשבון-צדק בסיומו של השבוע הראשון לעבודה בעולם בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תהא שנת נפלאות בה", ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו – צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה"⁶, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא, "דוד מלך ישראל חי וקיים"⁷.

ובפרטיות יותר:

לכל לראש – להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשו-בים ונאים, ברחוב וברוב עם הדרת מלך⁸, גם באותם מקומות שעד עתה לא הקפידו על זה (לפי שדרים בין הגוים⁹), כולל גם הזהירות בנוגע

(2) תבוא כט, ג.

(3) ראה ב"ב טו, סע"ב ואילך.

(4) ראה חידושי חת"ס שם.

(5) מיכה ז, טו.

(6) נוסח ברכת קידוש לבנה (סנהדרין מב, א).

(7) ר"ה כה, א.

(8) פרטי הדינים דקידוש לבנה – ראה בטושו"ע או"ח סתכ"ו, ובנ"כ שם.

(9) ראה מג"א שם סקי"ד.

וענינים שבין אדם למקום שייכים יותר לעולם הבא¹⁹.

ח. טעם נוסף לכך שעיקר עונש של דור המבול היה בעולם הזה:

על חטאים שבין אדם לחבירו אין תשובה מועילה ואפילו יום כיפור אינו מועיל על כך "עד שירצה את חבירו"²⁰, ואם חבירו לא מחל לו, אין תשובתו מתקבלת. אף שעשה כל התלוי בו – ועד כמה שזה נוגע לעניני שמים היתה תשובתו כדבעי – כיון שזה נוגע לעניני עולם הזה (בין אדם לחבירו) אין תשובה מועילה עד שיקיים את "והשיב את הגזילה", שישב את הגזילה לחברו, עד ש"יוליכנו אחריו אפילו למדי"²¹, אפילו נמצא בקצה העולם.

כלל זה הוא רק בעניני עולם הזה. שהרי בעניני שמים – כיון שעשה כל התלוי בו לרצות את חבירו, ואינו אשם במה שחבירו אינו רוצה למחול לו או שלא מצאו – תשובתו מתקבלת. אלא שבנוגע לעניני עולם הזה – שהוא הרי עיקר בחטאים שבין אדם לחבירו – הרי בכל זאת לא תיקן את אשר שיבש סדרי העולם הזה, אין מועילה על כך תשובה²². ולכן אף שיש דיעה שדור המבול יש להם חלק לעולם הבא, כי לפי דעה זו עשו תשובה, נענשו, עם זאת בעולם הזה משום שהיה חסר אצלם ה"והשיב את הגזילה".

ט. בזה יובן מה שאברהם קיבל את השכר של עשרה דורות "שהיו מכעיסין ובאין" – כי באמת היה מגיע להם שכר משום שנהגו ביניהם באהבה ורעות. אלא שהם עצמם לא יכלו לקבל השכר אפילו בעולם הזה. משום

(19) ראה ג"כ פיה"מ להרמב"ם פאה בתהלתה.

(20) יומא פה, ב. ש"ע אדמו"ה ח"א"ה ס' תר"ז סע"א.

(21) בבא קמא קג, א. ועיין שם קד, רע"א. פוסקים

ח"מ ס' שס"ו.

(22) עיין יבמות כב, ב. ח"מ שם.

שמפני החטא הגדול ש"פשטו יד בעיקר", כל ה"המשכות" שנמשכו ע"י האהבה ורעות שלהם ירדו לקליפה. על דרך שפוסק אדמו"ר הזקן²³ שכשרשע לומד תורה ומקיים מצוות בטרם עשה תשובה, הוא "מוסיף חיות בקליפה", כי הענינים הנמשכים ע"י לימוד התורה וקיום המצוות נמשכים גם על ידו, אלא שבמקום שיבואו לקדושה יורדים הם לקליפה.

"עד שבא אברהם וקיבל שכר כלם" – אברהם על ידי עבודתו בקו החסד: השתדל לקרב כל אדם לאלוקות ואפילו עורר רחמים על אנשי סדום – על ידי עבודה זו של התעסקות עם העולם הוא גם בירר את הדורות הקודמים ולכן קיבל גם את שכרם. על דרך שפוסק שם אדמו"ר הזקן שעל ידי תשובה, מוציאים התורה ומצוות שנמשכו בקליפות, ויחד עם הבעלת תשובה שבים לקדושה.

לא כן ב"עשרה דורות מאדם ועד נח", שלפי המשנה לא קיבל נח שכר כולם, כי (א) לא הגיע להם שכר, (ב) מכיון שנח לא פעל בעולם ולא התפלל על אנשי דורו (ולכן נקרא המבול על שמו "מי נח"²⁴) – הרי לא בירר את הדורות הקודמים, לפיכך לא היה יכול לקבל שכרם גם אילו היו זוכים בשכר כלשהו.

ההוראה מכל הנ"ל אלינו:

אנו נמצאים עתה בדור של עקבתא דמשיחא, דור אחרון לפני משיח. לאחר הדורות שעברו, שהיו הכנה לביאת המשיח, שאז תושלם תכלית כל הבריאה²⁵. ובעבודת דור זה תלויים עניני הדורות הקודמים.

ועל ידי ההנהגה עתה בקו החסד, מדרתו של אברהם אבינו, לקרב כל ישראל באהבת ישראל ולעוררם ליהדות, מגלים את

(23) הלכות ת"ת פ"ד ס"ג. תניא פל"ט. תו"א פ' חיי שרה סד"ה להבין כ"י יפה שעה אחת.

(24) ראה לקוטי שיחות [המתורגם] ח"ב ע' 27.

(25) תניא פל"ז.

הוספה בשורת הגאולה

מד.

והדגשה יתירה בכהנ"ל – בנוגע לחשבון-צדק בשבת פרשת נח
בשנה זו:

ובהקדמה – שכיון שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר
סיימו כל עניני העבודה, כולל גם צחצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים
«עמדו הכן כולכם» לקבל פני משיח צדקנו, הרי, מסקנת החשבון-צדק
(חשבון-צדק דייקא, חשבון אמיתי) שעושים בימינו אלו, היא, שתיכף
ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

ובפרטיות יותר:

גם כשידע איניש בנפשי מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים
תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה הע-
בודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, כי, העבודה דכללות בני-
במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות
דהגאולה (שתלוי' «במעשינו ועבודתינו (ד) כל זמן משך הגלות»¹ –
נסתיימה ונשלמה, ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם
אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה
שתהי', ה"ז ענין פרטי שבודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע
ח"ו בגמר ושלמות «מעשינו ועבודתינו» דכלל ישראל שעומדים מוכנים
להגאולה, וכיון שכן, גם התיקון והשלימות דהפרט היא בנקל יותר,
ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית
והשלימה.

. . . ואם הדברים אמורים בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו
בחיים חיותו בעלמא דין, על אחת כמה וכמה לאחרי שעברו כמה

(1) תניא רפל"ז.

שיחות

נח

לקוטי

הניצוצות הקדושות החבויים בכל יהודי – שהוא מביא את הניצוצות לתכליתם – גאולה
מאבותיו ואבות אבותיו עד לדורות האמיתית והשלימה בביאת משיח צדקנו
הראשונים, והמקרב יהודים אלה ומגלה בקרוב ממש.
הניצוצות שלהם, מקבל שכר כולם, בכך
(משיחת ש"פ בחוקותי תשכ"ב)

לזכות

כ"ק אדונו מורנו זרבינו

מלך המשיח

ויה"ר שעי"י קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי, יקויים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל ביאת דוד מלכא משיחא'

יחי אדונו מורנו זרבינו מלך המשיח

לעולם ועד